

Хвала людському тілові

Еміль Верхарн

Переклад: Микола Терещенко

У світлі дивному прозорих промінців,
Що їх у млі своїй відбили віти,
Жінки з блискучим тілом, мов квітки сади
Ви — наче відбитки ясні гучного світу.

Коли по сходах мимо буксів золотих
Ви тут проходите, сплітаючись тілами.
Подібне ваше коло до гілок живих,
До краю всипаних пахучими плодами.

Коли у спокої південної снаги
Одна із вас зупиниться раптово, —
Здається, торс із сяйва і жаги
У гронах із волосся зводиться манливо.

Коли спите ви під огнем чуттів,
Подібні ви тоді до барок сонних,
Де повно сонця, квітів і плодів,
Що зібрано коло ставків бездонних.

І в ваших дивних рухах під гіллям густим,
І в танках запальних, серед троянд пахучих
Відбито дивний ритм під сяйвом осяйним
Світів ясних, могутніх і жагучих.

Ваш білий, наче з мармуру, кістяк —
Немов струнка будова чарівної вроди;
Душа з огню і золота — немов маяк
Безмежної і живодайної природи.

І ви самі— спокійні, тихі та ясні,
Немов сади прекрасні, звабліві й тінисті;
І мов квітник пахучий — ваші душі осяйні,
А ваші запальні уста — троянди чисті.

Пізнайте ви себе, звеличте сяйво плес!
Як хочете ви знать, де ясність нерушима,
Повірте, що огонь зірок і золото небес
Під вашим лобом і під вашими очима.

Весь світ осяяний приваблює віки:
Мов дивні самоцвіти, що горять огнями,
Ви все проймаєте собою, о жінки! —
Немов би цілий світ осяяний лиш вами.

Переклад: Микола Терещенко